

Titel: Stodets funktion, [GRUND] 137-0290

Citation: "Stodets funktion, [GRUND] 137-0290", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1.

Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-textskapsel_137-shoot-wacc-1992_0005_137_GRUND_0290_p1_bP0_TB00009/facsimile.pdf
(tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig
brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret
(public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder
den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Paul Diderichsen:

S T S D E T S F U N K T I O N

(Nyt forslag 11/6 49)

Hjelmslevs latenssteori gør det muligt at formulere Åge Hansens funktionsteori på en langt simpelere måde. Det synes nemlig muligt at sammenfatte reglerne for stædets brug i et ved hjælp af to begreber, der ganske vist kræver lidt mere præcision: orelutning og længstavelse. Vi opstiller så først disse to regler:

I) Stød er signal for orelutning.

II. Stød forekommer kun i lang stavelse.

Denne regler kræver flg. konsekvenser:

(eller omvendt)

1) Ved orelutning forstår ikke blot sidste/stavelse i et et enkelt, afledt eller sammensat ord, men også sidste led i visse (plerematiske karakteriserede) konsematiske sammenstzninger.

2) Ved konsematiske sammenstzninger vil vi her forstå:

næ

a) Enheder, ~~hver~~ indeholde et stærktryk og et svagttryk, der er der er domineret af dette stærktryk: 'minde', 'værsig', 'mark', 'værdig', 'usæd', 'ortig'.

b) Enheder indeholde et stærktryk og en stavelse med fuldvekta (avr. ikke omvendt e) under svagttryk, der ved generalisering opfattes som dominanteret af stærktryket: ~~dominansområdet~~, ~~hver~~ arbejde, ~~usæd~~, ~~værdig~~, ~~betale~~, ~~enhedspræmissen~~. Helligvis kan også stavelsen med svagt e regnes med. De har jo aldrig stavbasis.

3) ~~Værdigtypen~~ De typer af sidsteled, som i almindeligssprog ikke får stød, men mindre se har set som simpleks er normalig uafleadt substantiver: Rabbede, Stuepige, Græsarter ngaximazax (men Velynder, Arbejder, usæd, osv.). En anden undtagelse vil sandsynligvis tillade at opstille flere og mere præcise umstædelseskategorier

4) Efter denne regel bliver etableredes (i lang stavelse) signal for ordbegyndelse (i. led).

5). Umstædeler, hvor første led bevarer stød, eller sidste led ikke har stød kan som regel forklares ved enrig tilknytning til usammensat brug. Det er normalt her at unus viser stor frihed og dermed hindrer at opfatte etsted som helt mekaniseret (solidarisk med den givne ordstruktur).

Hj.Journ.Nr. 24 1948 / 3

Mødt d. / 13